

Częstochowa, dn. 30 września 2019 r.

Dr hab. inż. **Waldemar Jędrzejczyk**, prof. uczelni
Politechnika Częstochowska
Wydział Zarządzania
Katedra Informatycznych Systemów Zarządzania
Al. Armii Krajowej 19B
42-200 Częstochowa

RECENZJA

pracy doktorskiej mgra inż. Janusza Stańczaka
nt. „ Zarządzanie projektami informatyzacji uczelni publicznej”

Promotor: dr hab. inż. Janusz ZAWIŁA-NIEDŹWIECKI, prof. PW

1. Formalna podstawa wykonania recenzji

Pismo Prodziekana ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji Politechniki Łódzkiej, dra hab. inż. **Marka Matejuna**, prof. PŁ z dnia 24.06.2019 r.

2. Ocena doboru problematyki badawczej i tematu rozprawy

Przedłożona do recenzji rozprawa doktorska dotyczy ważnego i aktualnego zagadnienia: zarządzania projektami, które mają na celu wdrożenie kompleksowego systemu informacyjnego w uczelniach publicznych, przy czym metodykę zarządzania projektami, w tym metodykę zarządzania projektami informatycznymi, można uznać za instrument zarządzania. W pracy instrument ten wykorzystano do opracowania kompleksowego modelu zarządzania projektami informatyzacji, dedykowanego dla specyficznego środowiska uczelni publicznych. Przedmiotem w pracy jest zagadnienie informatyzacji. Problem jest istotny, ponieważ w większości uczelni podejmowane są obecnie działania mające na celu zwiększenie stopnia informatyzacji, w różnych obszarach funkcjonowania. Problem jest niszowy, ponieważ uczelnie publiczne, które stanowią podmiot badawczy w pracy, są złożonymi i nietypowymi podmiotami o cechach administracji, korporacji, federacji i urzędu.

W ciągu dwóch ostatnich dekad nastąpiło upowszechnienie zastosowań informatyki w organizacjach. Technologie informacyjne, w szczególności zintegrowane systemy informatyczne odgrywają kluczowe znaczenie w usprawnianiu procesów organizacyjnych, w szczególności w przedsiębiorstwach. Obecnie systemy informatyczne wykorzystywane są już we wszystkich podsystemach organizacji, na wszystkich poziomach zarządzania, we wszystkich obszarach funkcjonalnych. Trend ten nie słabnie, wręcz przeciwnie, jest coraz silniejszy. W największej mierze zjawisko to determinują następujące czynniki: postęp technologiczny, powszechność rozwiązań i zastosowań teleinformatycznych, jak również stała tendencja do obniżania kosztów zakupu i eksploatacji rozwiązań IT.

O efektywności wykorzystania technik informatycznych w organizacjach przesądzają dwa podstawowe czynniki: wysoka jakość systemu informatycznego oraz prawidłowy proces jego wdrożenia. Jakość systemu informatycznego, rozumiana jako zdolność systemu do zaspokajania określonych wymagań użytkownika, często jest niska. Możliwości oferowanego oprogramowania nie zawsze są współmierne do korzyści wskazywanych przez producenta. Natomiast poprawność procesu wdrożenia systemu informatycznego warunkowana jest w głównej mierze właściwą analizą potrzeb organizacji.

Odmienna specyfika działania uczelni od podmiotów biznesowych komplikuje w nich wdrożenia rozwiązań z zakresu IT – nie sprawdzają się standardowe metodyki zarządzania projektami informatycznymi. Problemem jest również znaczna asymetria w tzw. dojrzałości projektowej pomiędzy dostawcą rozwiązań IT a klientem. Determinuje to potrzebę opracowania specyficznego podejścia do zarządzania tego typu projektami w uczelniach publicznych, zarówno w ujęciu organizacyjnym, jak i metodycznym. Potrzeba ta została zauważona przez Doktoranta, co znalazło odzwierciedlenie w koncepcji i tytule pracy doktorskiej oraz w poszczególnych jej rozdziałach.

Recenzowana praca ma charakter teoriopoznawczy i utylitarny – co podkreślono w celach pracy. Z perspektywy teoretyczno-poznawczej praca jest ważna, ponieważ ukierunkowana jest na opracowanie modelu zarządzania projektami informatyzacji w uczelniach publicznych. Równie istotna jest perspektywa utylitarna – doskonalenie procesów informatyzacji uczelni publicznych, w następstwie których możliwe jest zwiększenie efektywności wielu procesów, w szczególności zarządzania uczelnią, procesów dydaktycznych oraz badań naukowych.

Reasumując:

- temat (tytuł) rozprawy doktorskiej został sformułowany jednoznacznie, w sposób zrozumiały, z jednoczesnym zasygnalizowaniem podjętego problemu badawczego;

- zainteresowanie badaną problematyką i uczynienie jej przedmiotem pracy doktorskiej jest ambitnym i budzącym ciekawość poznawczą wyzwaniem, którego rozwiązanie może być postawą do uzyskania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości;
- dobór problematyki i tematu rozprawy stanowią silną stronę recenzowanej rozprawy doktorskiej.

3. Ocena celów i hipotez badawczych

W pracy przyjęto jeden cel główny i sześć celów szczegółowych oraz postawiono siedem pytań badawczych – zamieszczonych we wprowadzeniu. Nie sformułowano natomiast żadnych hipotez. Brak hipotez, w szczególności hipotezy głównej, odnoszącej się do tematu i celu głównego rozprawy jest istotnym uchybieniem metodycznym.

Cel główny rozprawy określono następująco: „... *opracowanie metodyki efektywnego zarządzania projektami informatyzacji uczelni publicznej*” (s. 31). Cel ten doprecyzowano poprzez wskazanie głównych działań, które zostały podjęte podczas jego realizacji. Istnieje jednak nieścisłość pomiędzy tak sformułowaniem celem głównym a osiągniętymi rezultatami, wskazywanymi przez doktoranta np. w streszczeniu, zakończeniu, bądź w rozdziale drugim. Przyjętym celem zasadniczym było opracowanie metodyki, a wskazanym głównym osiągnięciem jest opracowanie modelu (m.in. na s. 3, 5).

W oparciu o cel główny sformułowano następujące cele szczegółowe, umożliwiające realizację celu głównego (s. 10):

1. *„Określenie determinant funkcjonowania uczelni publicznej jako specyficznej korporacji.*
2. *Opracowanie case-studys (w tym zwłaszcza analiza doświadczeń) wybranych projektów informatyzacji w wybranej uczelni publicznej.*
3. *Ocena metod zarządzania projektami oraz wskazanie ich nieadekwatności do specyfiki uczelni publicznej.*
4. *Określenie elementów zarządzania projektami informatyzacji specyficznych dla uczelni publicznej.*
5. *Ocena możliwości podniesienia efektywności realizacji projektów informatycznych w wybranej uczelni.*
6. *Określenie ram koncepcji oceny dojrzałości informatyzacji uczelni.*”

Przyjęte cele zostały sformułowane w sposób jasny i zrozumiały. Są ściśle powiązane z tytułem rozprawy i określają zakres realizowanych kolejno etapów badań. Ułatwia to dokonanie oceny, czy poczynione założenia zostały w pracy zrealizowane.

Najbardziej istotnym uchybieniem metodycznym jest brak sformułowanych hipotez. Ich brak można próbować tłumaczyć postawieniem licznych pytań badawczych, które z warsztatowego punktu widzenia przyjmuje się za mniej ambitny od hipotez sposób wyrażania ciekawości poznawczej badacza – pytamy wówczas o występowanie związku, ale bez przypuszczenia odnośnie do jego kierunku i siły. Pytania badawcze mogą stanowić „słabszą wersję” hipotez cząstkowych.

Reasumując, rozprawę doktorską od strony postawionych celów i pytań badawczych, pomimo sformułowanych uchybień i wątpliwości, oceniam pozytywnie.

4. Ocena zakresu rozprawy, źródeł informacji i metod badawczych

Przyjęty tytuł, cele i pytania badawcze wyznaczyły zakres pracy, którym była problematyka zarządzania jakością projektami z zakresu IT, realizowanymi na uczelniach publicznych.

Zakres podmiotowy: obejmował uczelnie publiczne.

Zakres przedmiotowy: zarządzanie projektami informatycznymi.

Zakres przestrzenny: nie określono.

Zakres czasowy: nie określono.

Głównymi źródłami informacji były: literatura przedmiotu oraz wyniki badań i analiz własnych, prowadzone metodą badania dokumentów (desk research) oraz metodą wywiadu pogłębionego z wykorzystaniem strukturyzowanego kwestionariusza wywiadu.

Literatura przedmiotu obejmuje 196 pozycji bibliograficznych (przede wszystkim pozycje zwarte oraz artykuły w czasopismach, zarówno w języku polskim, jak i angielskim). Cytowana literatura obejmuje dziedzinę nauk ekonomicznych, głównie nauki o zarządzaniu. Dobór literatury oraz zakres jej cytowania można uznać za prawidłowy – umożliwiał realizację przyjętych założeń badawczych.

Przeprowadzone badania własne, przede wszystkim sposób prowadzenia badań, zastosowane narzędzia badawcze oraz przeprowadzone analizy wyników badań nie budzą zastrzeżeń – można uznać je za rzetelne i wiarygodne. Mankamentem procesu badawczego jest brak opisu podmiotu badawczego – nie podano, jakiego rodzaju była to uczelnia wyższa, czy była to uczelnia duża czy mała, oraz dlaczego wybrano akurat tę uczelnię. Określenie, że

„wskazane ... projekty ... odzwierciedlają specyfikę funkcjonowania typowej uczelni publicznej w zakresie wdrożeń systemów informatycznych ...” jest niedostateczne.

W rozprawie doktorskiej stosowano różne metody badawcze. Zastosowane metody zostały wymienione we wprowadzeniu – w kontekście sformułowanych problemów badawczych i celów rozprawy. Dobór metod badawczych można uznać za prawidłowy.

Podsumowując:

- zastosowanie w procesie badawczym relatywnie szerokiego „wachlarza” metod, technik i narzędzi badawczych świadczy o bardzo dobrym warsztacie metodycznym Doktoranta;
- przeprowadzone na potrzeby rozprawy doktorskiej badania własne – empiryczno-analityczne, stanowią również silną stroną recenzowanej rozprawy doktorskiej.

5. Ocena układu i treści pracy

Doktorant przedstawia wyniki swoich badań i analiz na 329 stronach maszynopisu, gdzie 170 stron stanowi część podstawową, a pozostałe strony stanowią załączniki. Praca składa się z wprowadzenia, trzech rozdziałów zasadniczych, zakończenia, bibliografii, spisu rysunków, spisu tabel, spisu załączników oraz załączników. Część zasadnicza (podstawowa) pracy zawiera 3 tabele i 15 rysunków. Integralną część rozprawy stanowią 2 rozbudowane załączniki.

Przyjęty układ pracy można warunkowo uznać za prawidłowy. Podział zasadniczych treści na trzy rozdziały nie jest optymalny. Stąd zbyt długie wprowadzenie, które liczy 29 stron, czyli tyle ile rozdziały 2 i 3, oraz zakończenie, które liczy 18 stron. Rozdział 1 stanowi część teoretyczną rozprawy doktorskiej (podbudowę teoretyczną stanowi również znaczna część wprowadzenia), a rozdziały 2 i 3 stanowią część praktyczną rozprawy, w których opisano wyniki badań empirycznych oraz zawarto wyniki procesu weryfikacji zaproponowanego modelu wraz z dyskusją (wnioski z badań zawarto również w zakończeniu).

Zamieszczenie dokumentacji dotyczącej przeprowadzonych badań poszczególnych projektów informatyzacji uczelni oraz wyników wywiadów pogłębionych w załącznikach jest dobrym zabiegiem. Skraca zasadniczą część rozprawy, usprawniając w ten sposób dokonanie jej holistycznej analizy, a zarazem w przypadku potrzeby spojrzenia w materiały źródłowe, celem osobistej oceny i interpretacji, daje czytelnikowi taką możliwość.

We wprowadzeniu w pierwszej kolejności szczegółowo wyjaśniono kluczową terminologię związaną z tytułem pracy, ukazano lukę wiedzy, problem badawczy, przedstawiono przekonujące uzasadnienie wyboru tematu rozprawy doktorskiej, sformułowano problem badawczy, określono cele rozprawy i pytania badawcze, opisano procedurę badawczą wraz ze wskazaniem stosowanych metod badawczych. Nie scharakteryzowano natomiast poszczególnych rozdziałów rozprawy.

Rozdział pierwszy – „Konceptje teoretyczne stanowiące podstawę zarządzania projektami informatyzacji” liczy 50 stron. W rozdziale tym Doktorant przedstawił główne zagadnienia z zakresu zarządzania projektami informatycznymi. W pierwszej kolejności scharakteryzował podejście procesowe w zarządzaniu, w którym wyjaśnił istotę procesu, zdefiniował zarządzanie procesowe, ukazał proces jako przedmiot projektu informatyzacji oraz przybliżył proces zarządzania projektami. Następnie scharakteryzował podejście zasobowe w zarządzaniu oraz koncepcję zarządzania wiedzą, w którym nakreślił podstawy teorii podejścia zasobowego, przedstawił podstawy teorii zarządzania wiedzą oraz określił znaczenie informacji i wiedzy w zarządzaniu organizacjami. W dalszej części rozdziału skoncentrował się na zwinnych organizacjach i zwinnym zarządzaniu, w którym wyjaśnił pojęcie zwinności organizacji oraz przybliżył koncepcję zwinnego zarządzania. W końcowej części rozdziału Doktorant wyróżnił podstawowe metodyki zarządzania projektami, zarówno klasyczne, jak i zwinne, oraz przedstawił je w ujęciu hierarchicznym – od metodyk uniwersalnych do metodyk firmowych. Jest to jeden z kluczowych podrozdziałów rozdziału pierwszego, ponieważ metodyki zarządzania projektami są narzędziem wykorzystywanym w procesie zarządzania projektami informatycznymi. Metodyki umożliwiają m.in. ujednoczenie procedur projektowych, określenie potrzebnych kompetencji, zarówno kierownika projektu, jak i wykonawców, poprawę systemu komunikacji pomiędzy uczestnikami procesu oraz zmniejszenie ryzyka wystąpienia konfliktu między podmiotami zainteresowanymi realizacją danego projektu.

Mocną stroną tej części pracy jest prawidłowe, pomimo że pozbawione braku pogłębionych analiz, przedstawienie poszczególnych zagadnień, wraz z bardzo bogatym opisem bibliograficznym. Mankamentem natomiast jest brak autorskiej syntezy prezentowanych treści. Np. Autor nie przeprowadził analizy porównawczej zaprezentowanych definicji procesu zarządzania projektem, i nie określił, jak ten proces będzie rozumiany w dalszej części rozprawy. Analogiczna uwaga dotyczy przeanalizowanych poglądów i definicji w odniesieniu do innych pojęć, kluczowych z punktu widzenia tematu pracy. Nawet w końcowej części rozdziału, którą opatrzone tytułem *Podsumowanie rozdziału*,

Doktorant stosuje liczne odwołania literaturowe. Dyskusyjna jest też „przydatność” niektórych treści pracy, np. przedstawionej teorii w zakresie podejścia zasobowego w zarządzaniu oraz zarządzania wiedzą.

Rozdział drugi – „Model zarządzania projektami informatycznymi dedykowany uczelni publicznej” – liczy 29 stron. W tej części pracy Doktorant przedstawił autorski model zarządzania projektami informatycznymi w uczelniach publicznych. Zaproponowany model obejmuje cztery kluczowe etapy sekwencyjnego działania na poszczególnych poziomach funkcjonowania uczelni: 1) działania przygotowawcze, 2) działania przedprojektowe, 3) działania projektowe, oraz 4) działania eksploatacyjne, dostosowane do specyfiki uczelni publicznej. Koncepcja modelu determinuje strukturę rozdziału. W kolejnych podrozdziałach Doktorant scharakteryzował wyróżnione w modelu kluczowe etapy działania. Model został opracowany na podstawie swoistego studium przypadku – analizie projektów informatycznych realizowanych w wybranej uczelni publicznej, w realizacji których Doktorant uczestniczył. Projekty te zostały scharakteryzowane w podrozdziale 3.1 oraz szczegółowo opisane w załączniku 1.2.

Mocną stroną tej części pracy jest opieranie się podczas formułowania założeń i generowania konkluzji na rzetelnej analizie zrealizowanych projektów IT o różnej wielkości oraz bardzo bogatym doświadczeniu własnym Doktoranta, co zwiększa prawdopodobieństwo prawidłowości wnioskowania. Pomimo to wyróżnienie niektórych czynników w grupie kluczowych czynników, które potencjalnie mają istotny wpływ na realizację projektów w uczelni publicznej (czynniki od c1 do c12, tabela 2, s. 107) wraz z przyjętą metodą wartościowania w odniesieniu do wielkości projektów jest dyskusyjne. Np. dlaczego cecha Pilność/Ważność dla Małych projektów została obligatoryjnie określona na poziomie 1 – mniej pilny, mniej ważny? Podobna uwaga dotyczy wartościowania pozostałych cech.

Pomimo zgłoszonych uchybień, rozdział ten zasługuje na najwyższą ocenę. Zawarte propozycje metodyczne traktuję jako najważniejsze osiągnięcie Doktoranta, które można uznać za jego znaczący wkład w rozwój teorii nauk o zarządzaniu i jakości. Ma on również największe znaczenie dla całości rozprawy.

Rozdział trzeci – „Weryfikacja modelu” liczy 30 stron. W tej części pracy Doktorant prezentuje metodę badawczą, wyniki badań pilotażowych, na podstawie których opracowano autorski model zarządzania projektami informatycznymi w uczelniach publicznych (przedstawiony w rozdziale 2), oraz wyniki badań, które posłużyły do weryfikacji zaproponowanego modelu. W pierwszej fazie badań przeanalizowano 9 projektów, po 3 w każdej z wyróżnionych trzech zasadniczych grup projektów: Dużych, Średnich i Małych.

Wielkość projektu była głównym kryterium taksonomicznym projektów informatycznych, przyjętym w pracy. W tej części pracy autor niepotrzebnie wyjaśnia, co zrobiono na tym etapie badań (podrozdział 3.2., s. 125-127), zamiast od razu przejść do omówienia uzyskanych wyników badań. Działania te zostały już nakreślone w opisie metody badań.

W drugiej fazie przeprowadzono wywiady pogłębione w czterech wybranych uczelniach publicznych o różnej wielkości – w pracy nie podano metody doboru tych uczelni. Respondentami były osoby odpowiedzialne za kierowanie centralnymi ośrodkami IT uczelni w randze dyrektorów/kierowników tych jednostek. Zebrane opinie, w mniejszym lub większym stopniu, potwierdzają słuszność koncepcji zaproponowanego modelu zarządzania projektami informatyzacji w uczelniach publicznych.

W zakończeniu podkreślono co jest zasadniczym wkładem pracy w rozwój teorii zarządzania oraz wypunktowano osiągnięte rezultaty, w odniesieniu do postawionych w rozprawie celów. Nie wskazano natomiast ograniczeń procesu badawczego oraz kierunków dalszych prac badawczych.

Mocno dyskusyjne jest dodanie przypisu do zakończenia. Zakończenie, zgodnie z metodyką pisania prac naukowych, ma dotyczyć podsumowania danej pracy, w tym przypadku rozprawy doktorskiej, a nie być opracowane na podstawie innej pracy.

Reasumując, układ pracy uznaję za poprawny, ale nie w pełni optymalny. Poprawny, ponieważ przyjęty układ pracy pozwala ukazać problematykę badawczą oraz odpowiedzieć na postawione cele badawcze. W przyjętym rozumowaniu sekwencja prezentowanych treści jest właściwa. Nie w pełni optymalny – z uwagi na niewłaściwą strukturę pracy. W moim przekonaniu najbardziej optymalny byłby podział na pięć rozdziałów zasadniczych. W trzech pierwszych, stanowiących podbudowę teoretyczną, należało scharakteryzować przedmiot pracy, narzędzie (metodyki) oraz podmiot, a w dwóch kolejnych przedstawić wyniki badań empirycznych, wraz z ich uogólnieniem i dyskusją.

6. Ocena merytoryczna pracy

W mojej ocenie całość postępowania badawczego i osiągnięte rezultaty stanowią podstawę do nadania mgr inż. Januszowi Stańczakowi stopnia doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

W szczególności uważam, że:

- podejście Doktoranta do badanej problematyki w perspektywie aktualnej wiedzy jest prawidłowe i odpowiada regułom pracy naukowej. Doktorant przedstawiając kolejne

- zagadnienia, nawiązuje do dotychczasowego dorobku nauk o zarządzaniu i potrafi odpowiednio posiłkować się nim podczas własnej pracy badawczej.
- ujęcie tematyki badań jest aktualne. Dotyczy zagadnień, które w dalszym ciągu wymagają rozpoznania. Doktorantowi udało się określić lukę poznawczą, co stanowi oryginalny problem badawczy podjęty w rozprawie.
 - cel główny postawiony w pracy oraz cele szczegółowe zostały zrealizowane. Analizowane zagadnienia zostały wyczerpująco udokumentowane i uzasadnione wynikami badań własnych. Przeprowadzona analiza ma charakter holistyczny. Wyniki badań są wiarygodne i potwierdzają przyjęte założenia badawcze.
 - najważniejszym osiągnięciem naukowym w recenzowanej pracy jest opracowanie kompleksowego modelu efektywnego zarządzania projektami informatyzacji dedykowanego dla uczelni publicznych – przyjęty cel główny rozprawy. Zaproponowany model, który obejmuje cztery kluczowe etapy sekwencyjnego działania na poszczególnych poziomach funkcjonowania uczelni: 1) działania przygotowawcze, 2) działania przedprojektowe, 3) działania projektowe, oraz 4) działania eksploatacyjne, dostosowane do specyfiki uczelni publicznej, uznają za oryginalne rozwiązanie problemu badawczego.
 - wnioski wynikające z przeprowadzonych przez Doktoranta badań mogą okazać się również interesujące i pouczające dla praktyków zarządzania.

7. Ocena formalna pracy

Stwierdzam, że Doktorant swobodnie i poprawnie posługuje się współczesnym językiem polskim i terminologią naukową w przedmiotowym zakresie. Rozprawa napisana jest zasadniczo zrozumiałym językiem. W rozważaniach zachowany jest logiczny ciąg wywodów. Jakość zamieszczonych w pracy tabel i rysunków nie nasuwa żadnych uwag krytycznych.

Doktorant nie ustrzegł się jednak pewnych uchybień, do których zaliczam:

1. W przypisach podajemy najpierw inicjały imienia autora, a w następnej kolejności nazwisko autora.
2. W przypisach Doktorant wielokrotnie powołuje się na te same pozycje literaturowe, podając za każdym razem pełny opis bibliograficzny pozycji, zamiast skrócony: *op. cit.* lub *ibidem*, np. na s. 17, w przypisach 17 i 18, na s. 12-13 w przypisach 27-35, na s. 17 w przypisach 52, 53 i 54, itd.

3. Poszczególne podrozdziały powinny kończyć się podsumowaniami autorskimi, a nie przypisami literaturowymi, np. w przypadku podrozdziału 1.1, 1.3 i 1.4.
4. W pracy zauważyłem również nieliczne błędy interpunkcyjne, literowe i stylistyczne.

Pomimo tych uchybień w całości pod względem formalnym pracę oceniam jako satysfakcjonującą.

8. Ocena kwalifikacyjna

Podając ocenie kwalifikacyjnej całość pracy uważam, że Doktorant wykazał się dobrą ogólną wiedzą teoretyczną w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Udowodnił, że posiada umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowo-badawczej. Całościowa ocena recenzowanej rozprawy doktorskiej jest pozytywna. Praca dotyczy ważnego problemu o istotnym znaczeniu teoretyczno-poznawczym. Podjęta problematyka jest również istotna z praktycznego punktu widzenia.

Doktorant wykazał się znajomością badanej problematyki. Przeprowadził badania analityczne i empiryczne, których wyniki pozwoliły wzbogacić istniejącą wiedzę w zakresie zarządzania projektami informatycznymi i potwierdziły konieczność specyficznego podejścia do realizacji projektów informatycznych w uczelniach publicznych. Rezultat ostateczny przedłożonej dysertacji stanowi oryginalne rozwiązanie zagadnienia naukowego.

Reasumując stwierdzam jednoznacznie, że pomimo zgłoszonych zastrzeżeń i uwag polemicznych, rozprawa doktorska mgr inż. Janusza Stańczaka spełnia ustawowe wymogi stawiane pracom doktorskim. Wobec tego wnoszę o przyjęcie recenzowanej dysertacji doktorskiej i dopuszczenie jej do publicznej obrony.

J. Stojanek